

управління фахівці відзначають істотне падіння ефективності традиційних технологій впливу на громадську думку.

Одночасно в сучасному світі відбувається справжня комунікаційна революція, що надає фахівцям нові, альтернативні інструменти для здійснення комунікації з цільовими аудиторіями. Очевидно, що розвиток комунікаційних технологій висуває вимоги і до вітчизняних фахівців в області політичного управління, змушуючи шукати нові ефективні методи комуніціювання з цільовими аудиторіями.

Використання в політичній сфері Інтернету в поєднанні з іншими новітніми інформаційно-комунікаційними технологіями, безсумнівно, може сприяти подальшому розширенню можливостей політичної участі і становленню різних форм "електронної демократії" - механізмів комп'ютеропосередкованої політичної комунікації, що відповідають реальним потребам інформаційного суспільства. Нові інформаційні та телекомунікаційні технології дозволяють розширити права громадян, надаючи їм доступ до різноманітної інформації; дати громадянам можливість брати участь в ухваленні політичних рішень і контролі за діяльністю державної влади; вони надають можливість активно виробляти інформацію, а не тільки її споживати; забезпечити захист приватного життя і т.ін. А сильна правова держава не просто контролює ці процеси, але і управляє ними.

Тож, комунікація не може існувати у відриві від держави і суспільства, а суспільство не може розвиватися без грамотно налагодженої комунікації. У зв'язку з цим, керівні ланки держави постійно повинні шукати шляхи, підходи вдосконалення комунікації, встановлення неформальних, більш оперативних каналів передачі інформації, нарощувати власний потенціал через спілкування з підлеглими, іншими керівниками, постійне навчання та особистісне зростання.

### **Література**

1. Административно-правовые основы государственного управления: учеб. пособие, Г.А. Василевич ; общ. ред. А.Н. Крамника. - Минск: Тесей, 2004. - 704 с.

**Громова О.В.**, к.е.н, доцент,  
доцент кафедри менеджменту і адміністрування  
Українського державного університету  
залізничного транспорту, м. Харків

## **КОМУНІКАЦІЙ АСПЕКТ ФОРМУВАННЯ МОДЕЛІ ДІЯЛЬНОСТІ КЕРІВНИКА ОРГАНІВ ПУБЛІЧНОЇ СЛУЖБИ**

Актуалізація комунікативного аспекту державного управління становить найважливіший напрям підвищення ефективності її діяльності. Розробка нових видів, форм і методів державного управління є нагальною потребою сучасного

демократичного суспільства і стає надзвичайною проблемою часу як у нашій країні так і за кордоном.

Комунікативну компетентність керівників органів державної влади слід розглядати як частину їхньої професійної компетентності. Це багатокomпонентне явище, яке складається із сукупності знань, умінь і якостей, необхідних для міжособистісної, міжкультурної та ділової комунікації в конкретних соціальних умовах, відповідно до культурних і соціальних норм комунікативної поведінки, а з огляду на специфіку діяльності державних службовців у нинішніх умовах - і комунікації з масовим адресатом; також до складових соціокультурної компетентності слід віднести компетентність в емоційній сфері, у сфері сприйняття.

Професіоналізм управлінської діяльності полягає в здатності гарантувати отримання необхідного продукту у визначених умовах. Однак при цьому, чим ширшим є спектр таких умов, тим вищою є професійність управлінської діяльності. Відповідно вершина професіоналізму управлінської діяльності досягається в її здатності забезпечити отримання певного продукту в будь-яких умовах.

Справжня культура влади полягає зовсім не в тому, щоб бачити в ній тільки джерело панування над іншими, джерело особистого успіху, збагачення, впливу й одержання привілеїв, що властиво багатьом людям, які прагнуть увійти у владні структури.

Культура влади містить у собі як невід'ємні компоненти такі важливі поняття, як високий професіоналізм, кодекс честі й обов'язку, відповідальність, висока повага до людей, турбота про їх інтереси, потреби, прагнення. Тільки у разі реалізації цих понять у діяльності лідера він відповідає надіям і сподіванням народу. А ці надії і сподівання в більш-менш виразному вигляді втілюються в громадській думці. Врахування її в управлінській діяльності - один із найважливіших проявів справжньої культури влади.

Справжній керівник повинен уміти використовувати всі можливості посади не тільки для об'єднання людських, матеріальних фінансових ресурсів заради досягнення групових цілей, але й для того, щоб чітко сформулювати цю мету, надихнути своїх підлеглих на її досягнення.

Ролі та функції керівників в умовах трансформації управлінської системи відрізняються від їх ролі і функцій як у плановій, так і в ринковій системі управління. Вони складніші та багатогранніші і вимагають високого професіоналізму.

Етика державного службовця - це моральні і правові (юридичні) вимоги, які ставляться до особи, яка претендує на зайняття посади державного службовця, у процесі виконання нею професійних завдань. Етика державного службовця формується під впливом вимог, які визначає суспільство на певному етапі розвитку культури.

Ділова комунікація державних службовців у системі державного управління - це сукупність технологій та прийомів взаємодії органів влади з

народом (зв'язки з громадськістю) з метою встановлення правових ділових відносин в усіх сферах громадянського суспільства.

Керівник повинен бути обізнаним не лише у питаннях державної політики і завданнях органу державної влади, яким він управляє, а й бути гарним менеджером. Він повинен бути освіченою, високоморальною людиною, мати широкий світогляд, духовне багатство, моральне обличчя, знаходити рішення в будь-яких професійних та життєвих ситуаціях. Ці провідні характеристики виявляються саме у спілкуванні між ним та підлеглими, колегами за спільною діяльністю.

Специфіка діяльності керівника на державній службі саме у спілкуванні, і від культури використання цього основного засобу управлінської діяльності залежить професійна культура, адже саме мовна культура, освіченість й досвід на державній службі є тим активом керівника, що має чи не найбільше значення для оптимізації його управлінської діяльності.

Для того щоб повести підлеглих за собою на державній службі або спільно з ними вирішувати проблеми, керівник повинен володіти різними засобами спілкування, етичними та психологічними правилами їх застосування у певній ситуації. У зв'язку з тим, що всі державні службовці різні, успішна міжособистісна взаємодія неможлива без творчого підходу до кожної ситуації, без добору відповідних словесних конструкцій і несловесних сигналів, що їх супроводжують.

**Євченко О.В.**

кандидат філологічних наук,  
доцент кафедри видавничої справи, редагування,  
основ журналістики та філології  
Житомирський державний університет імені Івана Франка  
м. Житомир

## **ДІАЛОГІЧНІСТЬ КОМУНІКАТИВНИХ СТРАТЕГІЙ У ПУБЛІЧНОМУ УПРАВЛІННІ**

Ефективність публічного управління значною мірою залежить від володіння управлінцями різних рівнів сучасними формами та методами управління людським потенціалом, що передбачає спроможність чіткого та доступного для сприймання оформлення інформації, підбору релевантних каналів та форм її трансляції, вміння розуміти партнерів й за допомогою комунікації домагатися оптимального та взаємовигідного для усіх сторін результату відповідно до поставленої мети. У формуванні ефективного публічного адміністрування важливою складовою є побудова у сфері публічного управління належної системи внутрішніх та зовнішніх комунікацій,